

МЪЛЧАНИЕ, ГАРНИРАНО С ЖЛЪЧ

БУКУРЕЩ, 8 ноември [Кор. на БТА Петьо Петков]. Днешният румънски печат остана верен на традицията и просто премълча проявите на екологическия протест в Русе. Изключение направи само проправителственият „Адевърул“ — бившата комунистическа „Скънтея“, но статията „Границата бе затворена поради един чисто мръсен претекст“ е твърде далеч от елементарните изисквания за обективност.

В нея отново се твърди, че от две години химкомбинатът в Гюргево не замърсява Русе. Като доказателство от

последна инстанция са цитирани думите на генералния директор на комбината, че „всички измервания на въздуха и водата в района показват равнища на вредни вещества далеч под опасните за здравето на човека“.

По повод на последната авария, отнела два човешки живота, се твърди, че опасността от нея не е била по-голяма от експлозия на бутилка втечен газ. Румънският журналист сравнява миризмата на цеха за вулкацити с „ухание на царевична нива в Дунавската равнина.“

Машината и песента

(Продължение от стр. 1)

лизиращи бъдещи ходове, по-луизречения, полунамеци, „пророчества“. . . Когато говорехме просто за въздуха, който ние — тук — десет години дишаме. През които се объркахме в думите на Голямата политика. По-точно — престанахме да им обръща-

ме внимание. Защото не искахме да сме повече ценя за нещо или някого. И защото МАШИНАТА рухна. И ПЕСЕНТА вече не може да бъде вредна.

МАШИНАТА рухна. Но се оказа, че ПЕСЕНТА, обратно на целия свят извън МАШИНАТА, може да бъде и „вредна“. Там някъде — високо

над нас — чува думите И обратно. Там някъде — високо над нас — нещо (подписването на една конвенция, която предполага серия от документи и подписи) се отложи, проточи, анализира, уточнява. . . Там някъде — високо над нас — някой нарекъл отчаянието и надеждата ни „чисто мръсен претекст“. Там някъде, високо

над нас, някой прекрещал паметта на двама мъртъвци и пряко или косвено свързал нечовешката им смърт с опасност, не по-голяма от експлозия на бутилка втечнен газ. . .

МИР НА ПРАХА ИМ и Бог да помага на живите!

МАШИНАТА рухна. Ще оставим ли последните си капки надежда в ПЕСЕНТА?